

Myndighed til at eftergive Skatter, saa er den anden ret naturlige Del af denne Forstaaelse af Situationen den, at man ogsaa sætter Kommunerne i Stand til at skaffe sig Erstatning derfor. Og her er det vel ganske rigtigt, hvad Venstremindretallet skriver, at Kommunen vil være i Stand til i det følgende Aar at forhøje Skatteligningen med et tilsvarende Beløb, men det forekommer mig ikke at være i stærk Overensstemmelse med Venstres almindelige økonomiske Principper: at man i Tide skal bringe sine finansielle Forhold i Orden, og at man saa vidt gørligt indenfor det enkelte Aar skal bringe Orden og Balance i Tingene, at henskyde Indtægtsforøgelsen til et følgende Aar, medens man har Indtægtstab i det indeværende Aar. Derfor vil jeg meget anbefale den Løsning, som her er foreslaet med min fulde Tilslutning, at man baade giver Kommunerne Ret til Eftergivelse af Skatter og Adgang til i samme Finansaar at faa Erstatning for Tabet.

Ordføreren (Stilling): Den højtærede Indenrigsminister paaviste, hvorledes det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) har husket fejl paa eet Punkt, jeg maa maaske paavise, hvorledes det ærede Medlem har husket fejl eller hørt fejl paa et andet Punkt. Det ærede Medlem bemærkede, at jeg havde rettet et Angreb paa ham personlig, idet jeg skulde have sagt, at han ved Behandlingen af Dyrtidsloven havde arbejdet for at beskytte de rige. Det har jeg slet ikke sagt. Det ærede Medlem maa have hørt ganske fejl. Nej, jeg sagde, at da vi behandlede Dyrtidsloven i Fjor, fremhævede det ærede Medlem Betydningen af det kommunale Selvstyre, særlig fordi han tog Sigte paa at bevare Kommunernes Ret til at undlade at iværksætte Dyrtidsforanstaltninger, og det ærede Medlem kan dog vist ikke benægte, at han var den varmeste Talsmand for at indrette det saaledes, at Kommunerne fik Ret til at lade være dermed. Det ærede Medlem og de, der slutter sig til ham, har anvist Kommunerne den Vej ved Skatteligningen at tage tilbørligt Hensyn til Skatteydernes økonomiske Kaar, og det er ogsaa en meget brugbar Vej, forsaavidt vi havde en fornuftig kommunal Skattelov; men der er dertil at sige, at efter den kommunale Skattelov maa Indtægten ikke nedsættes med mere end 65 pCt., og saaledes som Skatteforholdene er i Byerne for Tiden, vil den mindste Skat, som en Skatteyder med en Indtægt over

1.000 Kr. kommer til at svare, alligevel blive saa stor, at den langt ligger over de flestes økonomiske Eyster. Hvis vi havde haft en fornuftig kommunal Skattelov, kunde den Vej have været brugbar, forudsat at dette Lovforslag var kommet paa Tingets Bord noget tidligere, thi nu er Skatten jo lagt for det Skatteaar, denne Lov vedrører, saa for Tiden er den Vej ganske ufarbar. Saafremt en Mængde Mennesker i Købstæderne ikke bliver fritaget for at udrede deres Skat, vil mange af dem komme til at miste deres Valgret. Det er ikke Smaabeløb, der er Tale om, det er ret store Beløb. Ved første Behandling paaviste jeg, at det for Aarhus gennemsnitlig var 30 Kr. pr. Kvartal. Men det viser sig i denne Sag som saa ofte, at det ærede Medlem fra Assens ikke har Spor af Begreb om, hvorledes Forholdene er i Købstæderne, men i alle Henseender gaar ud fra Forholdene paa Landet. I Købstæderne ligger Forholdene, som sagt, saaledes, at det drejer sig om saa store Beløb, at de smaa Skatteydere slet ikke kan udrede dem, og at de som Følge deraf maa sætte deres fattige Sager paa Laanekontoret og derefter mister deres Valgret.

Klaus Berntsen: Ja, jeg vil ikke frage den højtærede Minister Retten til at hævde Paterniteten til det Ændringsforslag, her foreligger, og skal villigt erkende, at jeg maaske i mine første Udtalelser skulde have sagt, at det var Ministeren, der havde bragt dette Forslag til en ny § 2 frem for Udvalget, efter at Socialdemokraterne havde stillet Forslag om, at Staten skulde vederlægge Kommunerne det Tab, de eventuelt vilde faa ved Eftergivelse eller Nedsættelse af kommunale Skatter. Det gør imidlertid ikke Forslaget mere tiltalende for mig, at det er Ministeren, der har stillet det, thi det forekommer mig, at det er et Forslag, som er overflødig, og at vi derigennem indfører et Princip, som er urigtigt. Vi er gaaet ind paa, at for alle de ekstraordinære Foranstaltninger, som følger af Dyrtidsloven, faar Kommunerne Erstatning gennem en Skatteligning efter den Regel, der er vedtaget i Dyrtidsloven, men at overføre dette paa de almindelige Nedsættelser af Skatter til Kommunen finder jeg ikke rigtigt, og jeg finder, det er uforvarligt her at skabe et Præcedens for Fremtiden. Jeg lader mig ikke imponere af, at den ærede Ordfører har truet eller har forsøgt at ville true Folketinget til at stemme med ham under Hensyn til de